

Τι κρίνεται στην Ουκρανία και η Αριστερά

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Όπως ανέφερα σε προηγούμενα άρθρα, η βασική αιτία για την σημερινή, κρίσιμη για όλους μας, σύγκρουση της Υπερεθνικής Ελίτ (Υ/Ε) με την Ρωσία ήταν το καίριο θέμα εάν η Ουκρανία θα ενταχθεί στην ΕΕ, όπως αγωνίζεται με κάθε μέσο να επιτύχει η Υ/Ε μέσα από το «πραξικόπημα από κάτω», ή αντίστροφα, στην Ευρασιατική Ένωση (Ευρασ. Έν.), όπως επιδιώκει η Ρωσία. Και αυτό, γιατί τυχόν προσχώρηση της Ουκρανίας στην ΕΕ θα σήμαινε την ουσιαστική καταστροφή του σχεδίου για την Ευρασ. Έν., δηλαδή μια οικονομική ένωση που δυνητικά θα περιλάμβανε χώρες του τ. σοβιετικού μπλοκ, αλλά και χώρες με κοινούς δεσμούς με αυτό (ιστορικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς κ.λπ.), όπως η Ελλάδα.

Φυσικά, η προπαγάνδα της Υ/Ε, που υποστηρίζει και τμήμα της «αριστεράς», δεν μιλά για πραξικόπημα αλλά για ...επανάσταση (ΣΥΡΙΖΑ), ενώ άλλοι μιλούν για πραξικοπηματικού τύπου κυβερνητική αλλαγή μετά από μια «πολιτική σύγκρουση με εκατοντάδες νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες» (ΑΝΤΑΡΣΥΑ —συνιστώσες της οποίας έφθασαν στην αθλιότητα να χαρακτηρίζουν όργανα του Πούτιν όποιον μιλά για πραξικόπημα!) Και, φυσικά, δεν λείπουν και οι «αναρχικοί» που παίρνουν παρόμοιες θέσεις, όπως η «αναρχοσυνδικαλιστική Διεθνής Ένωση Εργατών», η οποία (ακολουθώντας πιστά την Υ/Ε και το...NATO) δηλώνει ότι «ο ρωσικός καπιταλισμός παραφυλάει για να χρησιμοποιήσει την αναδιανομή της εξουσίας στην Ουκρανία για να προωθήσει τα δικά του επεκτατικά σχέδια».

Αλλά και η θέση του ΚΚΕ (που δεν συγκρίνεται βέβαια με τις παραπάνω αθλιότητες) δεν παύει να είναι αποπροσανατολιστική, όταν χαρακτηρίζει την σύγκρουση ως «ενδοαστική αντίθεση ανάμεσα στους καπιταλιστές της Ουκρανίας (στην οποία) παρενέβησαν ΕΕ και ΗΠΑ σε ανταγωνισμό με τη Ρωσία... για να μοιράσουν τις αγορές» —καταλήγοντας σε μια απαράδεκτη στάση «ίσων αποστάσεων». Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι η Ρωσία δεν είναι μια καπιταλιστική χώρα και ότι η υπό τον Πούτιν ηγεσία της δεν είναι μια αστική ελίτ. Όμως, αυτό που έχει θεμελιακή σημασία είναι ότι ο στόχος της ελίτ αυτής είναι η δημιουργία, μέσω της Ευρασ. Έν., ενός εναλλακτικού πόλου, γεγονός που θα τορπίλιζε τον στόχο της Υ/Ε για παγκόσμια διακυβέρνηση, για την οποία από χρόνια μιλούν οι ένθερμοι υποστηρικτές της, όπως ο Βρετανοσιωνιστής θεωρητικός της ΝΔΤ Gideon Rachman. Και η στάση αυτή της Ρωσικής ελίτ δεν εκπροσωπεί μόνο το τμήμα της που είναι ήδη ενσωματωμένο στην ΝΔΤ και επιδιώκει σχέση ισοτιμίας με την Υ/Ε (αντί για την σημερινή σχέση εξάρτησης στην οποία την τοποθέτησε η Υ/Ε μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ). Εκπροσωπεί επίσης ένα πελώριο άτυπο λαϊκό Μέτωπο ενάντια στην παγκοσμιοποίηση στο οποίο μετέχουν από κομμουνιστές, μέχρι εθνικιστές και ορθόδοξοι. Κάποιοι βέβαια από αυτούς αντιτάσσονται κυρίως στην πολιτιστική ομογενοποίηση που φέρνει η παγκοσμιοποίηση των υπερεθνικών επιχειρήσεων, αλλά και πολλοί άλλοι αντιτάσσονται στην ίδια την οικονομική παγκοσμιοποίηση διότι αντιλαμβάνονται ότι, με ανοικτές και απελευθερωμένες αγορές, η καταστροφή της παραγωγικής δομής της χώρας στην διάρκεια της «καταστροφής», που την μετέτρεψε σε εξαγωγέα πρώτων υλών και ενέργειας, δεν αντιστρέφεται.

Με άλλα λόγια, το κίνημα αυτό στη Ρωσία, όπως και αντίστοιχα κινήματα στην Ουκρανία, αλλά και την Βενεζουέλα, την Συρία, το Ιράν κ.λπ., βλέπουν ότι μόνο η αυτοδύναμη οικονομική

ανάπτυξη, έξω από την ΝΔΤ, μπορεί να αποτρέψει την οικονομική καταστροφή των λαϊκών στρωμάτων που είναι τα θύματα της παγκοσμιοποίησης παντού. Και η Ευρασ. Έν. θα μπορούσε να παίξει καθοριστικό ρόλο στη διαδικασία αυτή διότι δεν είναι απλά μια «άλλη ΕΕ», όπως απληροφόρητες (ή εκ του πονηρού) «εξηγήσεις» υποστηρίζουν. Αντίθετα με την ΕΕ που θεμελιώνεται στην σταδιακή εξαφάνιση της εθνικής και οικονομικής κυριαρχίας των μελών, που είναι άνισα αναπτυγμένες χώρες με τεράστιες διαφορές στην ανταγωνιστικότητα και παραγωγικότητα, η Ευρασ. Έν. ρητά προϋποθέτει την εθνική και οικονομική κυριαρχία κρατών-μελών που δεν θα χαρακτηρίζονται (για ιστορικούς λόγους) από παρόμοιες τεράστιες διαφορές στην ανταγωνιστικότητα.

Αυτό άλλωστε το έχουν ήδη δείξει τα μέλη της σημερινής Τελωνειακής Ένωσης που σχεδιάζεται να μετεξελιχθεί, το 2015, στην Ευρασ. Έν. Η Ρωσία έχει επιβάλει σειρά κοινωνικών ελέγχων για την προστασία της οικονομίας της από την παγκοσμιοποιημένη αγορά, ακόμη και σε κατάφωρη παραβίαση των σχετικών κανονισμών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (βασικού οργάνου της Νέας Διεθνούς Τάξης (ΝΔΤ) στον οποίο πρόσφατα προσχώρησε —όπως απαιτούσε τμήμα της οικονομικής της ελίτ. Αντίθετα, η σταδιακή εξαφάνιση της εθνικής και οικονομικής κυριαρχίας των μελών της ΕΕ επιβάλλεται από τις υπερεθνικές επιχειρήσεις που την κυβερνούν, οι οποίες αποκλείουν κάθε σημαντικό κοινωνικό έλεγχο των αγορών. Πράγμα που, σε μια ένωση χωρών με πελώριες διαφορές στα επίπεδα ανταγωνιστικότητας και παραγωγικότητας, καταλήγει σε ένα αυτόματο μηχανισμό μεταφοράς οικονομικού πλεονάσματος από τον Νότο στον Βορρά, μέσα από τα τεράστια ελλείμματα στα Ισοζύγια Πληρωμών και τους Προϋπολογισμούς των ασθενέστερων οικονομικά χωρών, όπως η Ελλάδα. Η θεμελιακή, επομένως, διαφορά μεταξύ ΕΕ και Ευρασ. Έν. είναι ότι ενώ η πρώτη εσκεμμένα υπονομεύει με κάθε τρόπο την εθνική και οικονομική κυριαρχία, με τελικό στόχο την άτυπη παγκόσμια διακυβέρνηση, η Ευρασ. Έν. θα έκανε δυνατή την οικονομική ένωση πραγματικά κυρίαρχων κρατών. Γι' αυτό και η Χίλαρυ Κλίντον (πιθανότατα επόμενη Πρόεδρος) κήρυξε από καιρό τον πόλεμο εναντίον της!

Τέλος, είναι φανερό ότι η Ευρασ. Έν. είναι ο μόνος τρόπος που ανοίγει τον δρόμο για συστημική αλλαγή—κάτι που αποκλείεται χωρίς την εθνική και οικονομική κυριαρχία που αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για να τεθεί καν παρόμοιο θέμα. Γι' αυτό και τα κομμουνιστικά κόμματα Ρωσίας και Ουκρανίας, που έχουν καταλάβει την σημασία της παγκοσμιοποίησης, αγωνίζονται σθεναρά υπέρ της Ευρασ. Ένωσης.

Αυτή είναι ίσως η τελευταία ευκαιρία των λαών να ανατρέψουν τα σχέδια της Υ/Ε για παγκόσμια κυριαρχία, και αν η αντισυστημική Αριστερά εμμένει στην βολική για το σύστημα θέση των ίσων αποστάσεων θα έχει ιστορική ευθύνη, όχι μόνο για την τελική αυτό-καταστροφή της αλλά, το κυριότερο, για τον πρωτόγνωρο Μεσαίωνα με «δημοκρατικό» μανδύα που ανατέλλει...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_03_16.html